

Hyvä ja paha

Jarkko Sipilä: Likainen kaupunki. Gummerus 2005. 303 s.

Espoolaiselta Jarkko Sipilältä on viime vuosina ilmestynyt dekkari kerran kesässä. Voi olla varma, että ne eivät kuvaa suljettujen huoneiden mystereitä, tai seuraa originellin yksityisetsivän edesottamuksia. Etusijalla on suomalaisen poliisin arki ja rikokset, joita voisi tapahtua koska tahansa.

Kuvauksen kohteina eivät kuitenkaan ole ryyppyporukoissa tapahtuneet puukotukset tai perheluovien synkeät päätökset, vaan rikokset, joiden olemassaoloa ei välttämättä tule ajatelleeksi. Romaaneissa on pahamaineisia liigoja, terrorismia ja hämää kytäkentöjä yhteiskunnan huipulla. Alussa yksittäistapaukselta näyttävät rikokset tuppaavat laventumaan monipolvisiksi vyyhdeiksi, joita rikospoliisin työlleen omistautunut väki yrittää ratkoa.

Sipilän kykyä kuvata detaljoidusti poliisin ja rikollisten käyttämien menetelmien kehittymistä, niiden aiheuttamia moraalisia ongelmia ja rajalla käyntejä sekä tiivistyvää tunnelmaa on helppo kiitellä. Niissä hän on valitseman-

sa lajin parhaimmistoa Suomessa.

Likaisen kaupungin ja myöskin edeltäjien ongelmat löytyvät henkilökuvauksesta. Vaikka samat hahmot – rikoskomisari Takamäki, atarimies Suhonen, rikosylikonstaapeli Anna Joutsam ja kumppanit – esiintyvät useissa kirjoissa, saa heistä henkilöinä äärimmäisen vähän irti. Ihmiskuvaus jää harmittavan ohueksi, on se harkittua tai ei.

Muutoin Likainen kaupunki on takuutyötä. Se on napakka dekkari, jonka parissa kasvaa tunne, että lukemista ei millään malta keskeyttää ennen viimeistä sivua. Kuulostaa kliseiseltä, mutta erityisesti dekkarien kohdalla kyseinen tunne toimii aina. Tylsä rikosromaani kannattaa aina jättää kesken.

Likaisessa kaupungissa kiinnostaa jo itse tematiikka, eli poliisin peitetoiminta ja sen aiheuttamat törmäykset voimassa olevien lakien kanssa. Siinä hyvä ja paha uhkaavat mennä – ja menevätkin – kutkuttavasti sekaisin.

Tapahtumien vyöry lähtee liikkeelle öisestä Pasilasta. Huoltoaseman pihamaalla palaneesta rekasta löytyy hiiltynyt miehen ruumis, joka lähempien tutki-

musten perusteella on saanut surmansa heroinipiikistä. Johtolangat vievät Viroon, kansainväliseen rikollisuuteen, rikollisjengi Pääkalloprikaattiin ja keskusrikospoliisin kylmäväille käyville.

Kauniita ilmoja odotellessa on hupaisaa lukea dekkaria, joka pääosin sijoittuu heinäkuuseen, auringon paahattamaan Suomeen vuonna 2005.

KARI-OTSO
NEVALUOMA

